

સ. હારત રૂપી સુંહર સુગ્રિત માણનું જગ્યાનું રલ છે: શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા. સમગ્ર ગીતા દૃદ્ધાંશી કહેવામાં આવી છે અને દિલથી લખવામાં આવી છે.

ભારતીય પરંપરામાં ‘વેઠ’ વાણી સમજાવવા ઉપનિષદ્દો રૂપાણા છે. આ સર્વ ઉપનિષદ્દો, પ્રભુ સુત અને સાંઘણા શાનનો નિયોડ બખ્ખાંશી સરણતાથી ગીતામાં નિરૂપિત થયો છે. જે ભગવદ્ ગીતાને ભારતીય દર્શાની ગાઈડ બુક અને કોડબુક બને ટરાવે છે.

ઉપનિષદ્દો સરણણની વિદ્યા છે તો શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા રષાલ્ભમિની વિદ્યા છે.

ગીતા એ કેવળ ધર્માંદેશ નથી. એને જ્ઞાન, બુદ્ધિ, તર્ક, વિચાર વગેરેના ઓબનમાં શેરી શક્ય છે. તેથી જ આદ્ય ગરૂ શંકરાચાર્યથી માંડી ગાંધી-વિનોદા-પાંડુરંગશાસ્ત્રી સુધીના સહુ ક્રેચ તત્ત્વ વિચારથે એમાંથી અલગ અલગ અર્થ છાયાએ તારવી શક્યા છે. ભારત અને ભગવદ્ ગીતા બને એકબીજાના પર્યાય જેવા છે. બને કેલીઓસ્કોપ જેવા છે. જ્યારે જુઓ ત્યારે ક્રેચ નથો રંગ, નવી ડીજાઇન, નવી આકૃતિનો

ભારત અને ભગવદ્ ગીતા બંને એકબીજાના પર્યાય જેવા છે. બંને કેલીઓસ્કોપ જેવા છે. જ્યારે જુઓ ત્યારે કોઈક નવો રંગ, નવી ડીજાઇન, નવી આકૃતિનો હોય. ડીકટટિવ પાત્ર શેરલોક હોસનો બક્ટમિત્ર પોટસન હતો. તેમ ગીતામાં આર્જુને શ્રીકૃષ્ણને મિત્રબાવે પૂજ્યા છે.

નજીરો જેવા મળે છે. ડીકટટિવ પાત્ર શેરલોક હોસનો બક્ટમિત્ર પોટસન હતો. તેમ ગીતામાં આર્જુને શ્રી કૃષ્ણને મિત્ર બાવે પૂજ્યા છે. તેથી જ ગીતા કેવળ આદેશ કે ઉપદેશ ન બનાનાં પ્રશ્ન અને જવાબ, ક્રાણ અને નિવારણ, દંડા અને સમાધાનનો સંવાદ બને છે.

સી તનું સાંનિધ્ય માનવીનું જીવન જરૂર બદલી શકે પણ એ માટે સાચા જિતેન્દ્રિય સંત જરૂરી છે. એવા વિચારા સંતોષે ડાઢુ, લુટારો કે ઝૂંખાર ઝૂંખીઓના જીવન બદલી નાખ્યા છે. તો અન્ય પ્રાણીની શ્રી વસતાર સ્વામીનાચાયણ ધર્મનો અને શિશ્વાપત્રીનો પ્રચાર ગામેગામ કરનાર બ્રહ્માનંદ સ્વામીની આ વાત છે. એમણે સંમદાયના સરસ બક્ટપદોની રચના કરી છે. એ સહાનંદ સ્વામીના પ્રિય હતા. એક વાર એક કાઢી સહાનંદ સ્વામીને બેટ ધરવા એક ધોડો લઈ આવ્યા, ધોડો ભારે તોકાની. કોઈની સ્વારી જ ન કર્યા હે, ભારે કૂદાકૂદ કરી બચકા ભરવા હોડે. કોઈ પાસે જઈ ન શકે. એની આખો પર

પેલા સેવકો ધોડાને આંખે અંધારી બાંધી લઈ આવ્યા. બે જણો એને પકડી રાખ્યો હતો છતાં એ પગ પછાડતો, ખોખાર કરતો બધાને બયકાં બરવા દોડતો હતો. બીજા સેવકો અને બકતો

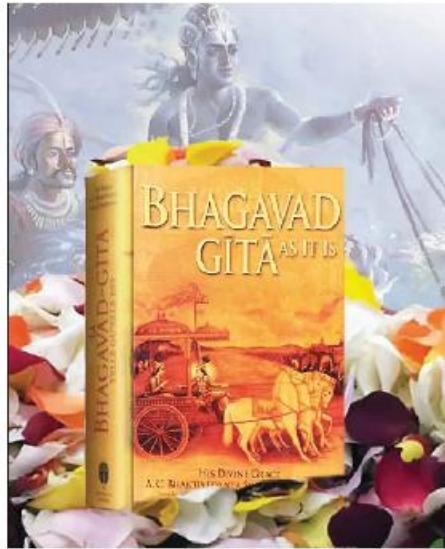
આ જોઈ રહ્યા હતા

ડાબલા યાને અંધારી બાંધી રાખવી પડે.

એક વાર સહાનંદ સ્વામી ગંગાથી કારિયાણી જવા તૈયાર થયા. સાથે મુક્તાનંદ સ્વામીને લીધા. મહારાજ માટે ધોડો હતી જ.

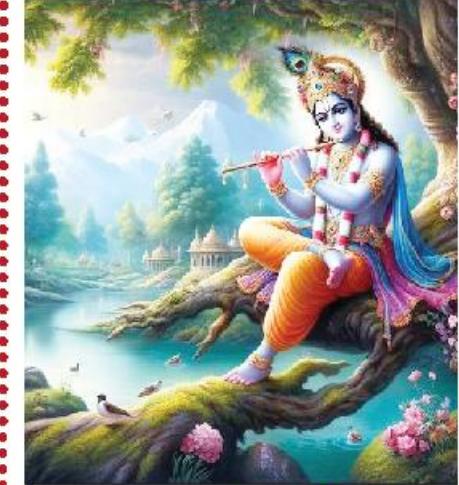
મુક્તાનંદ માટે પણ દાદા ખાચરની ધોડી હતી. પણ બ્રહ્માનંદ સ્વામીને સાથે લઈ જવા ધોડો ન હતો એટલે સહાનંદ સ્વામીએ પેલા કાઢીએ આપેલો તોકાની ધોડો મંગાયો. સેવકોએ કહ્યું, “મહારાજ એ ધોડો કા મંગાવા એ તો ભારે ખૂખાર છે, કોઈને

શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા જનોત્સવ-શાનસત્ર

નહિ કથિત ક્ષણમાં જાતુ નિષ્ઠ ત્યક્મંકત- સાથે સાથે કર્મ કરવાથી જે તકલીફ થાય છે તે સહી શકતો નથી. તો તકલીફ થાય નહી અને કર્મ થાય તે કેમ કરવું આ યુક્તિ ગીતા બાબતે છે.

કર્મજાળી આસ્તકિન બ્રહ્મવી એ સાપમાંથી જેરની ક્રેણી બ્રહ્મવા જેવું ક્રમ છે. કલાસ્તકિન વગર કર્મ કરનારને અહમનો તપ અને હૃદયનો સંતાપ હોતો નથી. અહી કર્મયોગી અર્થાને કર્મયોગી શ્રી કૃષ્ણ યુક્તિ બાબતે છે. નિમિત્ત ભાવે કર્મ કર... નિમિત્ત માં ભવ સવયસ્તાચિની સાધન બન. તો પરિષામની જવાહારી તારી રહેશે નહી. મિશાજથી કર્મ કર. શરતથી કર્મ નહી ગીતાનો આદેશ છે કે કર્મ કરવાનો તારો અધિકાર છે કર્મણી એવ તે અધિકાર: ફળમાં નહી ફલું ન તરસત નિમિત્ત માં ભવ! આત્મથીને આત્મદશન કરવાનો અદ્વિતીય ઉપાય છે. કર્મજલ ત્યાગ- અનાસાંકિન આ મંચ બિંદુની આસપાસ જ ગીતાનું ગ્રથન થયું છે. ભક્તિની જ્ઞાન આ મધ્ય બિંદુની આસપાસ તારામેંડા રૂપે ગોઠવાયાં છે.

સપ્તાહનાં પ્રતિ-તહેવાયે

તા. ૮ ડિસેમ્બરથી
તા. ૧૫ ડિસેમ્બર-૨૦૨૪

તા. ૮ સોમવાર

માગશાર સુદ આઘ્રાંષ્ટી, નોમનો ક્ષય, પંચક, હરી જયંતી, કાત્યાયની દેવી પ્રત સમાપ્ત બંગાળ

તા. ૧૦ મંગળવાર

માગશાર સુદ દશમ, પંચક

તા. ૧૧ બુધવાર

માગશાર સુદ અગિયારસ મોક્ષાદશી (રાજગ્રો) ગીતાજયંતી, પંચક સમાપ્ત સવારે ૧૧.૪૯ કલાકે, મૌની અગિયારસ જૈન

તા. ૧૨ ગુરુવાર

માગશાર સુદ બારસ, અણંડ બારસ, સાંદીપણિ અધિ જયંતી, ધૂની વાલે દાશજુ કેશવાનંદજુ પુણ્યતિથિ

તા. ૧૩ શુક્રવાર

માગશાર સુદ તેસ પ્રદોષ કર્તિમાદ દીપમ તામિલનાડુ

તા. ૧૪ શનિવાર

માગશાર સુદ યૌદ્ધા, પ્રતની પૂનમ, શ્રી દ્વા જયંતી, શ્રીધસ્ત્પામી જયંતી

તા. ૧૫ રવિવાર

માગશાર સુદ પૂનમ, બરુયાજુનો મેળો ધનુર્માસ, ધનુસંભાતિ, નિપુર મૈસ્ટી જયંતી

સુવિચાર

આવક કેવી રાણે કે વને હસવા માટે ક્રેણિશ નહીં
પણ પ્રવત્તણ કરવા એ
મૌન સૌચી દાસે જવાબ છે
એ લોદો માટે હસવા એ

સ્વારી કરવા દે એવો નથી. બધાને મારીને પારી દે છે.” સ્વામીછે કહ્યું, “તમે લાવો તો જરા.” પેલા સેવકો ધોડાને અંખે અંધારી બાંધી લઈ આવ્યા. એ ધોડો ધોડી હતો છતાં એ પગ પછાડતો, ખોખાર કરતો બધાને બયકાં ભરવા દીક્કો હતો. બીજા સેવકો અને બકતો આ જોઈ રહ્યા હતા

ધોડી હો. એની આખો પરથી અંધારી છોડી નાખો” અને સેવકોએ અંધારી છોડી નાખી, આધા ખસી ગયા. એ ધોડા પર સવાર થઈ બ્રહ્માનંદજી કારિયાણી સુધી ગયા પણ ધોડાએ કોઈ તકલીફ ઉભી ન કરી અને વળતા પણ એ જ રીતે એ પાછા આવ્યા. આ જોઈ પાંદરો અને સેવકોને આશ્રમ્ય થયું. મહારાજને આમ થવાનું કારણ પૂછ્યું તો સહાનંદ સ્વામીએ કહ્યું: “આ ધોડાની સવારી કરનાર બ્રહ્માનંદ સ્વામીને કહ્યું: “તમે આ ધોડા પર સવારી કરો.” આશા મળતા જ બ્રહ્માનંદ સ્વામી છલાગ મારી એ ધોડા પર સવાર થઈ ગયા. એ જેવા ધોડા પર બેદા કે ધોડો શાંત થઈ ગયો. સહાનંદ સ્વામીએ કહ્યું, “હવે તમે બધા આધા ખસો. ધોડાને